

การใช้ประโยชน์จากการตากอนน้ำเสียจากโรงไฟฟ้าแทนการใช้ปูนซีเมนต์

Utilization of Sludge from Power Plant as Cement Substitution

กรองแก้ว ทิพยศักดิ์^{1*} ชนกันนท์ บุญรอด², สุนิสา ทิราพัฒน์² และ อารดา อัศวนันท์²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์²นักศึกษา สาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

การศึกษาความเป็นไปได้ในการนำกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียของโรงไฟฟ้ามาใช้เป็นวัสดุทดแทนปูนซีเมนต์ โดยใช้การตากอง 2 แบบคือ การตากอนผึ่งแห้งที่ได้รับมา และ การตากอนผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 300°C ทำการศึกษาสมบัติกาตากอง และแปรค่าห้ออัตราส่วนที่เหมาะสมระหว่างกาตากอนกับวัสดุผสมในการทำซีเมนต์ก้อนในการทำซีเมนต์ก้อนชุดควบคุมวัสดุผสมทำจากปูนซีเมนต์ 1 ส่วน ทราย 2.75 ส่วน และน้ำ 0.825 ส่วน โดยน้ำหนักส่วนซีเมนต์ก้อนชุดทดลองแปรค่ากาตากองตามอัตราส่วนต่างๆ เป็น 10, 20 และ 30% เข้าทดสอบปูนซีเมนต์ เมื่อทำการหล่อซีเมนต์ก้อน และทำการบ่มในน้ำประปานมืออยู่บ่ม 7, 14 และ 28 วัน จึงทำการทดสอบค่าการรับกำลังแรงอัดและทดสอบการละลายโลหะหนัก ได้แก่ แคนเดเมียม (Cd) โครเมียม (Cr) ทองแดง (Cu) และ ตะกั่ว (Pb) ด้วยวิธีทดสอบการสกัดของเสีย (Waste Extraction Test, WET) และวิธีที่ชีแอลพี (Toxicity Characteristic Leaching Procedure, TCLP) ผลการทดลอง พบว่า ซีเมนต์ก้อนชุดควบคุมและชุดทดลองที่แปรค่า ในน้ำที่บ่มซีเมนต์ก้อนจากกาตากองมีค่า pH เอชเป็นเบสช่วง 11 – 12 ทำให้ไม่เกิดการละลายของโลหะหนักออกมาก ค่าการนำไฟฟ้าของสารละลายอยู่ในช่วง 5 – 7 mS/cm อัตราส่วนที่เหมาะสมสำหรับการทำซีเมนต์ก้อนเมื่อเทียบกับชุดควบคุม คือ 10 % มีค่าการรับกำลังแรงอัดสูงสุดที่ 28 วันเท่ากับ 253.81 Kg/cm^2 ค่าความชื้น 4.73 % เมื่อทดสอบค่าการละลายโลหะหนักทุกชนิดมีค่าผ่านมาตรฐานที่กำหนดโดยกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 และมาตรฐานตามที่ US EPA กำหนด สามารถนำกาตากองแห้งอัตราส่วน 10 % เหมาะสมไปประยุกต์ในการผลิตกระถางปลูกต้นไม้ได้

Abstract

The feasibility of wastewater treatment sludge from the power plant was studied as cement substituted material. The sludge were used as the air dried sample and the oven dried sludge at 300°C . Their properties, then the optimum ratio of cement substituted portion for cement block were determined. In the control set; cement, sand and water ratio were 1, 2.75 and 0.825 (w/w) respectively, while the treatment set, sludge replacing were varied at 10, 20 and 30 %. The blocks were produced and cured in tap water for 7, 14 and 28 days, and tested their compressive strength. The leaching ability of heavy metals, namely, Cd, Cr, Cu and Pb were determined by Waste Extraction Test or WET (according to the standard from the Notification of Ministry of Industry, A.D. 2005) and Toxicity Characteristic Leaching Procedure; TCLP (US EPA method 1311). The results showed that the solution from cement block curing, both of control set, treatment block had basicidic pH range 11 – 12 and caused reduction of the heavy metal solubility. The solution conductivity range 5 - 7 mS/cm. The 10% dried sludge cement blocks were the suitable ratio compared with the control set which the maximum compressive strength at 28th day was 253.81 Kg/cm^2 and 4.73 % moisture. All metal leaching abilities were less than those Notification and US EPA standard. Those optimum ratios, 10 % can be applied to produce cement pot.

คำสำคัญ : กากตะกอนจากโรงไฟฟ้า ปูนซีเมนต์ วิธีทดสอบการสกัดของเสีย (WET) ที่ชีแอลพี

Keywords : Sludge from Power plant, Cement, WET, TCLP

*ผู้นิพนธ์ประสานงานไบรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ktrongk@kmitl.ac.th โทร. 0 2329 8000 – 8099 ต่อ 6247, 6235

1. บทนำ

ถ่านหินเป็นทางเลือกหนึ่งที่นำมาใช้ในการผลิตไฟฟ้า เพื่อตอบสนองความต้องการด้านพลังงานที่เพิ่มมากขึ้น ถ่านหินมีต้นทุนในการผลิตไฟฟ้าต่ำกว่าเชื้อเพลิงอื่นๆ มีปริมาณสำรองมาก สามารถใช้ได้ไม่ต่ำกว่า 200 ปี และสามารถใช้เทคโนโลยีสะอาดช่วยกำจัดมลพิษจากการใช้ถ่านหินได้ แต่อย่างไรก็ตามโรงไฟฟ้าถ่านหินจำเป็นต้องใช้ระบบควบคุมมลภาวะทางอากาศที่มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากการเผาไหม้ถ่านหินเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดฝุ่นกรดและภาวะโลกร้อนได้ กระบวนการผลิตทำให้เกิดของเสียที่อยู่ในรูปของน้ำเสีย ทั้งจากบริเวณลานกองถ่านหินและอาคารโรงไฟฟ้า ซึ่งน้ำเสียเหล่านี้ถูกนำไปผ่านกระบวนการบำบัดทั้งทางเคมีและชีวภาพ ทำให้เกิดการตัดตอนเป็นจำนวนมาก การนำกากตัดตอนกลับมาใช้ประโยชน์อีกครั้ง เป็นหลักการการลดปริมาณของเสียที่สำคัญของจากการลดที่แหล่งกำเนิด ข้อเด่นของการนำกากกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ คือ ลดขั้นตอนการจัดการและให้ผลตอบแทนกลับคืนในสัดส่วนที่สูง และผลประโยชน์ในทางสังคมจากการอนรักษาระบบน้ำ รวมทั้งลดความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการขนส่งจากการแพร่กระจายของสารเคมี การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่จึงเป็นแนวทางการจัดการของเสียที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไป [1]

ของเสียที่เกิดจากการบำบัดน้ำเสียทั่วไป คือ การตัดตอนจากโรงบำบัดน้ำเสีย ในการประยุกต์ใช้ประโยชน์กากตัดตอนมีการนำมายield ประโยชน์ในหลายรูปแบบ เช่น การตัดตอนอินทรีย์ที่มีค่าความร้อนสูง มีการนำกากตัดตอนประเทนน้ำมายield เชื้อเพลิง ส่วนกากตัดตอนจากโรงบำบัดน้ำเสียจากโรงไฟฟ้า มีสารประเทนนิทรรศมาก สามารถนำมายield เป็นวัสดุทดแทนปูนซีเมนต์ได้ดี ในงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำกากตัดตอนจากการบำบัดน้ำเสียของโรงไฟฟ้ามาใช้ประโยชน์โดยตรง และการตัดตอนที่ผ่านการเผา 300°C ในการนำมาเป็นวัสดุผสมทดแทนปูนซีเมนต์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของกากตัดตอนและช่วยลดปริมาณการของเสียที่ต้องนำไปกำจัดอีกด้วย [1-3]

2. วิธีการทดลอง

2.1. เครื่องมือและอุปกรณ์

- Atomic Absorption Spectrophotometer ยี่ห้อ Perkin Elmer รุ่น: AA nalyst 200
- เครื่องซึ่งสามารถวัดความละอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง ยี่ห้อ: Shimadzu รุ่น: Aux 220
- เครื่องวิเคราะห์ขนาดอนุภาค (Mastersizer X) ยี่ห้อ Malvern รุ่น: MSX
- เครื่องเขย่าสาร Orbital Shaker ยี่ห้อ Gallenkamp
- อุปกรณ์สำหรับผลิตและทดสอบมอร์tar
- เครื่องทดสอบกำลังอัด ยี่ห้อ TTR-080G รุ่น: KC-2000
- ตู้อบควบคุมอุณหภูมิ และเครื่องแก้วัตถุฯ

2.2. วัสดุและสารเคมี

- การตัดตอนจากโรงบำบัดน้ำเสียของโรงไฟฟ้า
- ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์
- โพแทสเซียมไนโตรเมต ($\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$) เกรดวิเคราะห์ ยี่ห้อ Carlo ERBA
- เพอร์ซัมมอนเนียมซัลเฟต ($(\text{Fe}(\text{NH}_4)_2(\text{SO}_4)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$)) เกรดวิเคราะห์ ยี่ห้อ Carlo ERBA
- กรดซัลฟิวริกเข้มข้น (Conc. H_2SO_4)) เกรดวิเคราะห์ ยี่ห้อ Carlo ERBA
- โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH)) เกรดวิเคราะห์ ยี่ห้อ Carlo ERBA
- สารละลายน้ำมาร์ค็อกซิติก (CH_3COOH)) เกรดวิเคราะห์ ยี่ห้อ Carlo ERBA
- สารละลายน้ำมาร์ค็อกซิติก (CH_3COOH)) เกรดวิเคราะห์ ยี่ห้อ Carlo ERBA

2.3. การดำเนินงานวิจัย

การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สมบัติภาคตะกอน นำภาคตะกอนมา 500 กรัมไปปั่นให้แห้ง โดยการเทกภาคตะกอนลงบนแผ่นพลาสติก เกลี่ยให้ทั่ว เพื่อให้ภาคตะกอนแห้งอย่างทั่วถึง จากนั้นนำมาบดด้วยครก และร่อนผ่านตะแกรงร่อนขนาดช่อง 2 mm หรือเบอร์ 10 mesh เก็บภาคตะกอนที่ได้ไว้ในถุงซิปพลาสติกป้องกันการดูดความชื้น ภาคตะกอนที่ได้แบ่งออกเป็นสองส่วนๆ ละประมาณ 200 กรัม ส่วนแรกสำหรับทดลองขั้นต่อไป ส่วนที่สองนำไปเผาที่อุณหภูมิ 300 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และทิ้งไว้ให้เย็น นำวิเคราะห์สมบัติต่างๆ ทั้ง 2 ส่วน คือ ความชื้น ความเป็นกรด-ด่างหรือค่าไฟเขียว การนำไฟฟ้า ขนาดของอนุภาคน้ำ อินทรีย์ติดในภาคตะกอน ตามวิธีของ Walkley และ Black [4] โดยหนักในการทดสอบ โดยวิธีทดสอบการสกัดของเสีย (Waste extraction test, WET) ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 [5] และ วิธีที่ชีแอลฟี (Toxicity characteristic leaching procedure, TCLP) ตามวิธีของ US EPA, 1992. SW-846 Method 1311[6] ส่วนอนิทรีย์ติดในภาคตะกอน เช่น ซิลิกอน (Si), เหล็ก (Fe), แคลเซียม (Ca) และอลูมิเนียม (Al) โดยเทคนิคเอกซ์เรย์ฟลูออเรสเซนซ์ (X-ray fluorescence spectrometry)

ตอนที่ 2 นำภาคตะกอนไปผลิตมอร์ตาร์ โดยมอร์tar เป็นของผสมที่ได้จากการผสมวัสดุประสานและมวลรวมเข้าด้วยกัน เมื่อนำไปใช้งานต้องนำไปสมน้ำให้ขันเหลวตามวัตถุประสงค์ของงาน โดยให้มีความข้นเหลวที่พอเหมาะสมตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 1776-2542 เมื่อนำภาคตะกอนไปทดสอบในส่วนของปูนซีเมนต์ในส่วนผสมของมอร์tar ที่ทำขึ้นเม็นต์ก้อน โดยแบ่งค่าหักภาคตะกอนแห้งและที่ผ่านการเผาในอัตราส่วน 0, 10, 20 และ 30% โดยน้ำหนัก เป็นชุดควบคุม เอ บี ซี ดี และ เอฟ ตามลำดับ

3. ผลการทดลองและวิจารณ์ผล

3.1 สมบัติเบื้องต้นของการทดสอบ

3.1.1 สมบัติทางกายภาพและทางเคมี

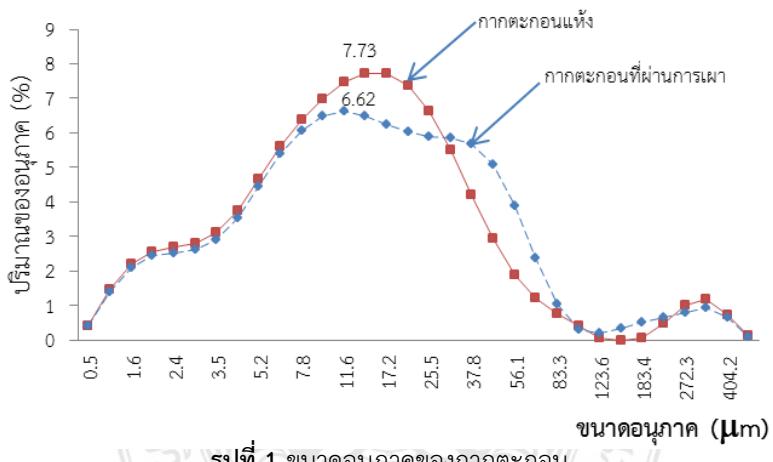
ภาคตะกอนแห้งที่ได้มีลักษณะทั้งเป็นผง และก้อนเล็กๆ สีเทา ไม่มีกลิ่น ส่วนภาคตะกอนที่ผ่านการเผาที่ 300°C มีลักษณะ เป็นผง เบ้า สีเทาอ่อนกว่าภาคตะกอนแห้งที่ได้รับมา และไม่มีกลิ่น ค่าความชื้นของภาคตะกอนแห้ง และภาคตะกอนที่เผาเมื่อค่า $12.37 \pm 0.64\%$ และ $8.12 \pm 0.44\%$ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาคตะกอนที่เผาถูกไอล์ ความชื้น และส่วนที่ระเหยจ่ายออกไปได้ ค่าไฟเขียวของภาคตะกอนแห้ง และภาคตะกอนที่ผ่านการเผาเท่ากับ 7.01 ± 0.03 และ 6.43 ± 0.10 ตามลำดับ ทำให้เห็นว่าการเผาที่ 300°C ไม่ได้ช่วยเพิ่มปริมาณโลหะออกไซด์ซึ่งมีฤทธิ์เป็นเบสได้ ทำให้ค่าไฟเขียวของภาคที่ผ่านการเผาไม่เป็นเบสเพิ่ม ส่วนค่าการนำไฟฟ้าของภาคตะกอนแห้ง และภาคตะกอนที่ผ่านการเผาเท่ากับ 36.10 ± 0.56 และ $73.5 \pm 0.46 \text{ mS/cm}$ ตามลำดับ ค่าการนำไฟฟ้าที่สูงแสดงว่ามีองค์ประกอบเป็นสารประกอบอนินทรีย์ละลายน้ำได้ และเกิดการแตกตัวจึงเป็นสารละลายที่นำไฟฟ้า

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร ฉบับพิเศษ
การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5

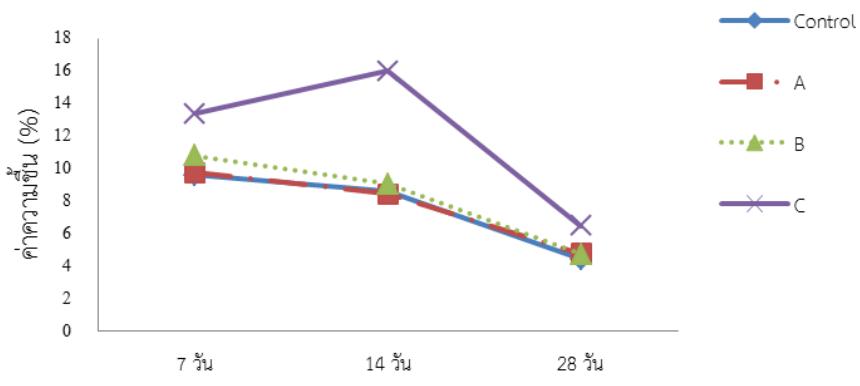
ตารางที่ 1 สมบัติทางกายภาพและสมบัติทางเคมีของกากตะกอน

พารามิเตอร์	ผลการวิเคราะห์		ค่ามาตรฐานที่กำหนด [5, 6]
	กากตะกอนแห้ง	กากตะกอนที่ผ่านการเผา	
ความชื้น (%)	12.37 ± 0.64	8.12 ± 0.44	-
พีเอช	7.01 ± 0.03	6.43 ± 0.10	-
การนำไฟฟ้า ($\mu\text{S}/\text{cm}$)	36.10 ± 0.56	73.5 ± 0.46	-
อินทรีย์วัตถุ (%)	2.19 ± 0.06	1.25 ± 0.04	-
แอดเมิร์ม (mg/Kg) TCLP	ND	ND	1
แอดเมิร์ม (mg/Kg) WET	ND	1.51 ± 0.65	1
โครเมียม (mg/Kg) TCLP	9.29 ± 1.59	4.90 ± 1.75	5
โครเมียม (mg/Kg) WET	7.77 ± 0.45	7.05 ± 0.72	5
ทองแดง (mg/Kg) TCLP	9.36 ± 1.01	4.11 ± 0.75	-
ทองแดง (mg/Kg) WET	8.42 ± 0.29	7.10 ± 1.23	25
ตะกั่ว (mg/Kg) TCLP	7.19 ± 2.70	3.39 ± 3.63	5
ตะกั่ว (mg/Kg) WET	6.20 ± 0.46	4.93 ± 0.38	5

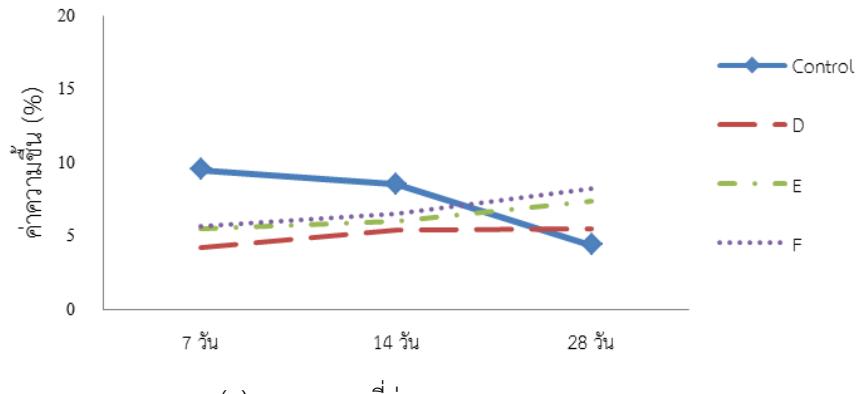
หมายเหตุ ND = ตรวจไม่พบ

รูปที่ 1 ขนาดอนุภาคของกากตะกอน

(ก) กากตะกอนแห้ง และชุดควบคุม

(ข) การตะกอนที่ผ่านการเผา และชุดควบคุม

รูปที่ 2 ค่าความชื้นของซีเมนต์ก้อน

ตารางที่ 2 องค์ประกอบอนินทรีย์ต่ำในการตะกอนจากเทคนิคเอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์

สารประกอบ	การตะกอนแห้ง		การตะกอนที่ผ่านการเผา 300 °C		ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ประเภทที่ 1 [3]
	Kcps	%	Kcps	%	
Na ₂ O	0.2	1.51	0.1	0.98	-
MgO	0.3	0.953	0.2	0.54	1.06
Al ₂ O ₃	8	27.4	10.4	28.6	5.50
SiO ₂	17.5	56.4	21.7	56.8	20.80
P ₂ O ₅	0.1	0.3	0.2	0.34	-
SO ₃	0.4	0.77	0.4	0.5	2.96
K ₂ O	4.1	2.19	4.9	2.13	0.55
CaO	2.4	1.4	2.8	1.33	64.97
TiO ₂	5.7	2.63	6.9	2.6	-
Cr ₂ O ₃	-	-	0.6	0.17	
Fe ₂ O ₃	35	5.23	39.1	4.8	3.16
CuO	3.3	0.3	3.2	0.24	-
ZnO	2.1	0.16	2.8	0.17	-
SrO	8.5	0.2	10.6	0.2	-
ZrO ₂	9.5	0.31	12.1	0.32	-
Compton	-	0.9	-	0.9	-
Rayleigh	-	1.07	-	1.09	-

การวิเคราะห์ขนาดอนุภาคของกากรตะกอนแห้ง และ กากรตะกอนที่ผ่านการเผา พบว่า ขนาดอนุภาคหลักที่มีจำนวนมากของกากรตะกอนแห้งอยู่ในช่วงขนาด 15 – 18 μm ประมาณ 7.73 % มีพื้นที่ผิวเฉลี่ย $0.7712 \text{ m}^2/\text{กรัม}$ แต่ขนาดอนุภาคหลักที่มีจำนวนมากของกากรตะกอนที่เผาอยู่ในช่วงขนาด 12 – 14 μm ประมาณ 6.62 % มีพื้นที่ผิวเฉลี่ย $0.7314 \text{ m}^2/\text{กรัม}$ ซึ่งขนาดของอนุภาคของกากรตะกอนที่ผ่านการเผาไม่ขนาดเล็กกว่าขนาดของกากรตะกอนแห้ง

เล็กน้อย เนื่องจากการเผาที่ 300°C ทำให้ความชื้นในการตากองสามารถระเหยได้ ซึ่งการระเหยของก้าชอาจทำให้เกิดการแตกหัก ทำให้ขนาดอนุภาคเปลี่ยนแปลงไป และทำให้พื้นที่ผิวเฉลี่ยเพิ่มขึ้นด้วย [1]

องค์ประกอบอนินทรีย์ต่ำๆ ของการตากองแห้ง และการตากองที่ผ่านการเผา แสดงในตารางที่ 2 พบว่า มีองค์ประกอบหลัก คือ อะลูมิเนียมออกไซด์ (SiO_2) และองค์ประกอบรอง คือ อะลูมิเนียมออกไซด์ (Al_2O_3) ซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ เช่น แคลเซียมอะลูมิโน แคลเซียมอะลูมิโน โดยการตากองแห้งมี SiO_2 และ Al_2O_3 เท่ากับ 56.4 และ 27.4 % ตามลำดับ ส่วนการตากองที่ผ่านการเผามี SiO_2 และ Al_2O_3 เท่ากับ 56.8 และ 28.6 % ตามลำดับ จากผลการศึกษา พบว่า เปอร์เซ็นต์ของ SiO_2 และ Al_2O_3 ของการตากองที่ผ่านการเผามีมากกว่าการตากองแห้ง ซึ่งจัดว่าสูงกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ แต่มีค่าเฉลี่ยมอกไชด์ต่ำกว่ามาก ($1.33 - 1.4\%$) จึงอาจทำให้การนำกากตากองทั้ง 2 แบบมาใช้ทดแทนปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ทั้งหมดไม่ได้ เนื่องจากองค์ประกอบในการตากองไม่สามารถเกิดปฏิกิริยาໄไฮเดรชันเกิดได้อย่างต่อเนื่อง

การวิเคราะห์อินทรีย์ต่ำๆ ในการตากองแห้ง และการตากองที่ผ่านการเผาเท่ากับ 2.19 ± 0.06 และ 1.25 ± 0.04 % ซึ่งอยู่ในช่วงที่มีอินทรีย์ต่ำๆ ต่ำกว่าปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ในการใช้อุณหภูมิที่ 300°C ซึ่งไม่สามารถกำจัดอินทรีย์ต่ำๆ ให้หมดได้ แต่ทำให้สลายตัวได้เพียงบางส่วน แต่ปริมาณอินทรีย์ต่ำๆ ที่มีถือว่าไม่มีผลกระทบต่อการแข็งตัวของซีเมนต์ก้อน สำหรับปริมาณโลหะหนักในการตากองแห้ง และการตากองที่ผ่านการเผา ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี ทีซีแอลพี และวิธี WET มีปริมาณแ cacodylate น้อย, โครเมียม, ทองแดง และตะกั่วตั้งตารางที่ 1 จากผลการทดลองพบว่า ปริมาณโลหะหนักในการตากองต่ำกว่าเกณฑ์ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม และ US EPA กำหนด [5,6]

3.2 สมบัติของซีเมนต์ก้อน

3.2.1 สมบัติทางกายภาพ

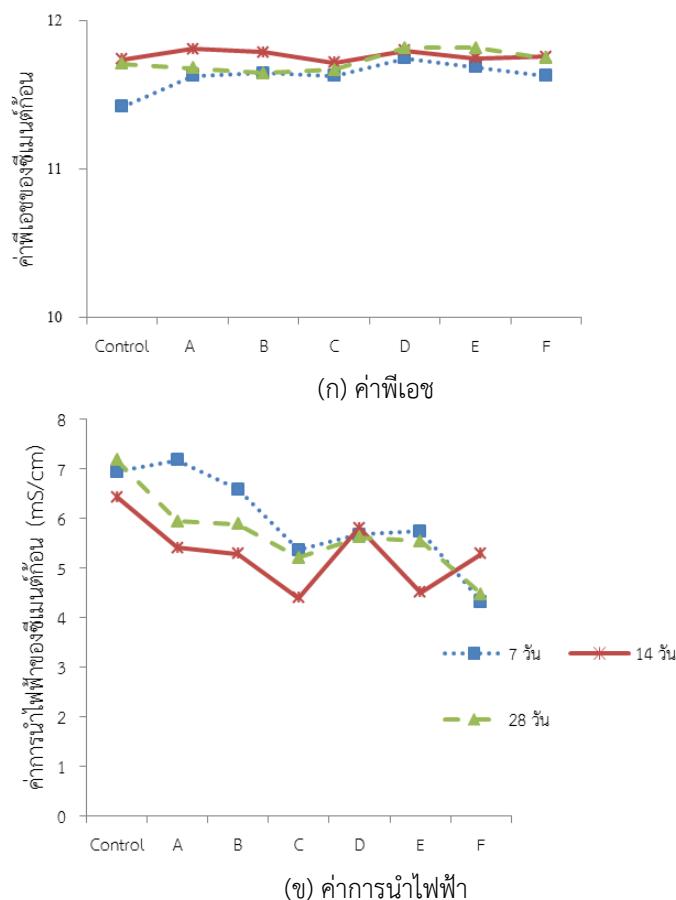
การวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ความชื้นของซีเมนต์ก้อนพบว่า เมื่อเพิ่มอัตราส่วนของการตากองทดแทนปูนซีเมนต์ส่งผลให้ซีเมนต์ก้อนที่ผลิตได้มีความชื้นเพิ่มมากขึ้นทั้งการตากองแห้งและการตากองที่ผ่านการเผาเมื่อเทียบกับการทำชุดควบคุมที่ใช้ซีเมนต์โดยตรง จากกราฟรูปที่ 2 เมื่อซีเมนต์ก้อนมีอายุในการบ่มครบ 7 วัน ชุด C ซึ่งมีปริมาณกากตากองแห้งผสมอยู่ 30 % มีเปอร์เซ็นต์ความชื้นสูงสุด เมื่อเทียบกับชุด B และชุด E ตามลำดับ เช่นเดียวกับชุด D, E และ F ในกราฟรูปที่ 3 เนื่องจากในช่วงอายุในการบ่ม 7, 14 และ 28 วัน ปริมาณกากตากองที่เพิ่มมากขึ้นอาจเกิด propane รูรุน ทำให้ซีเมนต์ก้อนมีการดูดซึมน้ำเข้าภายในเพิ่มได้มากขึ้น แต่เมื่อทำการบ่มนานวันมากขึ้น อัตราการดูดซึมน้ำเข้าสู่ซีเมนต์ก้อนลดน้อยลง สำหรับค่าไฟอิช่องน้ำที่ใช้บ่มซีเมนต์ก้อนมีค่าเป็นเบส ไม่แตกต่างกันมากในช่วง 7, 14 และ 28 วัน และค่าการนำไปฟื้นฟูของน้ำบ่มซีเมนต์ก้อน มีค่าลดลงเมื่อเพิ่มปริมาณกากตากองในซีเมนต์ก้อนดังรูปที่ 3 แสดงถึงมีส่วนที่ละลายออกมากได้ลดลง

3.2.2 สมบัติเชิงกล

จากการทดสอบการรับกำลังแรงอัดของซีเมนต์ก้อน พบว่า การเพิ่มปริมาณกากตากองทั้งไม่เผาหรือแบบเผาจาก 0 % เป็น 10, 20 และ 30 % มีผลทำให้ค่าการรับกำลังแรงอัดลดลง โดยที่ซีเมนต์ก้อนที่ผ่านการบ่มที่ 7 และ 14 วัน ทุกชุดการทดลองมีค่าการรับกำลังแรงอัดน้อยกว่าชุดควบคุม แต่ซีเมนต์ก้อนชุด E ที่ผ่านการบ่มที่ 28 วัน เมื่อเทียบกับชุดควบคุมมีค่าการรับกำลังแรงอัดได้ถึง $253.81 \pm 11.99 \text{ Kg/cm}^2$ ($n=3$) ค่าความชื้น 4.73 % ซึ่งมากกว่าชุดควบคุม และผ่านเกณฑ์กำลังอัดของก้อนลูกบาศก์มอร์ตาร์มาตรฐาน [10] ตั้งรูปที่ 4 เนื่องจากการเพิ่มปริมาณกากตากองเข้าไปในส่วนผสม กากตากองสามารถกระจายทั่วบนผิวของปูนซีเมนต์ ซึ่งมีผลในการหน่วงปฏิกิริยาไฮเดรชันทำให้เกิดช่องว่างภายในโครงสร้างซีเมนต์ก้อนมากขึ้น เป็นผลให้มีค่าการรับกำลังแรงอัดลดน้อยลง เมื่อระยะเวลาในการบ่มเพิ่มมากขึ้นสามารถทำให้ซีเมนต์ก้อนมีค่าการรับกำลังแรงอัดเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากระยะเวลาที่เพิ่มมากขึ้นทำให้ปฏิกิริยาไฮเดรชันเกิดได้อย่างต่อเนื่อง ผลิตผลที่ได้จากปฏิกิริยาไฮเดรชันช่วยอุดช่องว่างภายในโครงสร้าง ทำให้

โครงสร้างของซีเมนต์ก้อนมีความแข็งแรงมากขึ้น [3, 7] ดังนั้นในการใช้การตะกอนทดแทนปูนซีเมนต์จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาการบ่มนานถึง 28 วันให้ได้สมบัติการรับกำลังแรงอัดที่ดี

ในการหล่อซีเมนต์ก้อน การผสมส่วนผสมต่างๆ เกิดปฏิกิริยาระหว่างองค์ประกอบทางเคมีในปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์กับน้ำ หรือปฏิกิริยาไฮเดรชัน (Hydration) เป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดการก่อตัวและแข็งตัว ผลิตผลของปฏิกิริยาไฮเดรชันประกอบด้วยแคลเซียมซิลิกेटไฮเดรต (Calcium silicate hydrate: C-S-H) ร้อยละ 50 – 90 โดยปริมาตรซึ่งมีหน้าที่เป็นตัวประสาน และแคลเซียมไฮดรอกไซด์ $[Ca(OH)_2]$ ประมาณร้อยละ 20 – 25 โดยปริมาตร ทำให้ซีเมนต์ก้อนสามารถก่อตัวได้ และเปลี่ยนรูปเป็นของแข็งชนิดใหม่ที่มีสมบัติในการรับแรงอัดได้ ซึ่งการเกิดปฏิกิริยา ไฮเดรชันทำให้เกิดความร้อนเพิ่มขึ้นในส่วนผสมนั้น โดยปริมาณความร้อนส่วนใหญ่เกิดจากการทำปฏิกิริยาของไตรแคลเซียมซิลิกेट (C_3-S) และ ไดแคลเซียมซิลิกेट (C_2-S) ที่คายความร้อนสูงเมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำ ความร้อนที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการรับแรงอัด [3] ทำให้อุณหภูมิภายในส่วนผสมสูงกว่าอุณหภูมิภายนอก ถ้ามีความแตกต่างของอุณหภูมิมากสามารถทำให้เกิดรอยร้าวได้ และ ส่งผลให้การรับแรงอัดลดลง ในการใช้การตะกอนในส่วนผสม สามารถช่วยลดความร้อนที่เกิดขึ้นได้ เนื่องจากการแทนที่ปูนซีเมนต์ด้วยการตะกอนในส่วนผสมทำให้ปริมาณปูนซีเมนต์ลดลง ปริมาณของทั้ง C_3-S และ C_2-S ลดลงด้วย จึงหน่วงทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันช้าลง ส่งผลให้มีการคายความร้อนจากปฏิกิริยาลดลง ไม่เกิดรอยแตกร้าว ช่วยทำให้ซีเมนต์ก้อนมีความแข็งแรงมากขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณการตะกอนที่เพิ่มเข้าไป

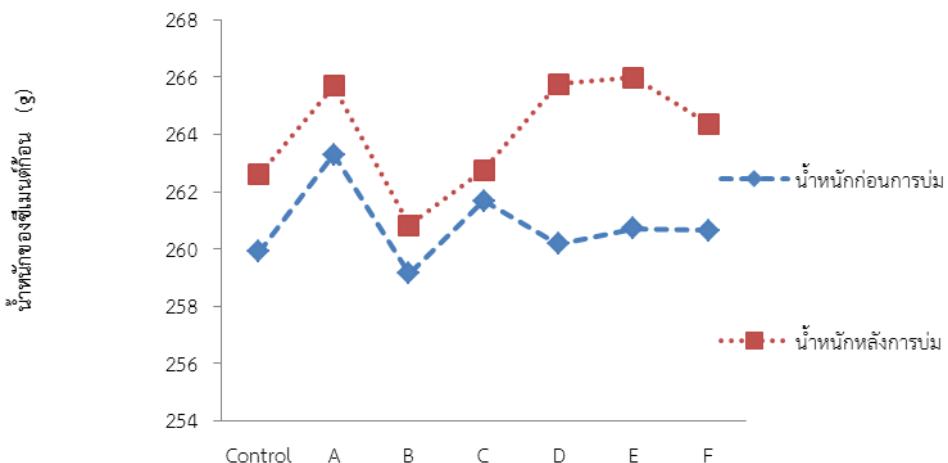

รูปที่ 3 ค่าไฟเขียว และ ค่าการนำไฟฟ้าของซีเมนต์ก้อนที่บ่มระยะเวลาต่างๆ

3.2.3 สมบัติทางเคมี

ในการบ่มซีเมนต์ก้อนโดยใช้น้ำประปาพบว่าเมื่อเวลาผ่านไปลักษณะผิวน้ำของน้ำมีผุนบางๆ เป็นฝ้าโลຍอยู่เนื่องจากคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) ในบรรยากาศสามารถละลายลงในน้ำที่ใช้บ่ม และทำปฏิกิริยากับแคลเซียมไฮดรอกไซด์ (Ca(OH)_2) ที่มีในซีเมนต์ก้อน เกิดแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) ที่มีลักษณะเป็นสารแขวนลอย สีขาวขุ่น ลอยอยู่บนผิวน้ำ

จากน้ำประปาที่ใช้บ่มอายุในการบ่ม 7 วัน ค่า พีเอชของน้ำสูงขึ้นจากเดิม เนื่องจากองค์ประกอบภายในซีเมนต์ก้อนมีการละลายออกมากได้ เกิดเป็น Ca(OH)_2 จึงมีผลทำให้ค่าพีเอชเป็นเบส และที่อายุในการบ่ม 14 และ 28 วัน ค่าพีเอชของน้ำลดลง เพราะอัตราในการเกิดปฏิกิริยาระหว่าง Ca(OH)_2 กับ H_2CO_3 จากการละลายของ CO_2 ในบรรยากาศเกิดเป็น CaCO_3 ลดลง ทำให้ Ca(OH)_2 ในน้ำที่บ่มลดลงและเนื่องจากผ้าของ CaCO_3 กับการละลายของ CO_2 ลงในน้ำบ่มช่วง 14 – 28 วันได้ ทำให้ ค่าพีเอชไม่ลดลงมากเท่ากับในช่วง 7 วันแรก

รูปที่ 4 น้ำหนักซีเมนต์ก้อนก่อนบ่มและหลังบ่ม

จากการดูดซึมน้ำ จากราฟรูปที่ 4 น้ำหนักของซีเมนต์ก้อนหลังบ่มเพิ่มขึ้นจากเดิมทุกชุดการทดลอง โดยเฉพาะชุด ดี, อี และ เอฟ ที่มีส่วนผสมของกากระดกอนที่ผ่านการเผา ซึ่งมีช่วงน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมากกว่าชุด เอ, บี และ ซี ที่มีส่วนผสมของกากระดกอนแห้ง เนื่องจากกากระดกอนที่ผ่านการเผาไม่ส่วนของน้ำที่ระเหยออกไป ทำให้ชุด ดี, อี และ เอฟ ดูดซึมน้ำได้มากกว่าชุดกากระดกอนแห้ง ซึ่งน้ำที่ดูดซึมเข้าไปมีส่วนทำให้เกิดการกัดเซาะของน้ำภายในซีเมนต์ก้อน และเพิ่มอัตราการละลายของสารต่างๆ ที่อยู่ภายในซีเมนต์ก้อนได้

สำหรับปริมาณโลหะหนักในซีเมนต์ก้อน ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี ทีซีแอลพี และวิธี WET มีปริมาณแคลเซียม, โครเมียม, ทองแดง และตะกั่ว พบร่วมกัน ทุกชุดการทดลองมีผลของการเข้มข้นจากการละลายโลหะหนักผ่านค่ามาตรฐานของสารอันตราย ประเภทสารอันตราย สำหรับการทดสอบด้วยวิธี WET ที่กำหนดโดยกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 และผ่านค่ามาตรฐานของสารอันตรายในการทดสอบด้วยวิธี ทีซีแอลพี ตามที่ US EPA กำหนด

ตารางที่ 2 ค่าการรับกำลังแรงอัดซีเมนต์ก้อน

การทดลอง	ค่ากำลังแรงอัด (kg/cm^2) $\bar{x} \pm \text{SD}$ ($n = 3$)			ค่ากำลังแรงอัดมาตรฐาน* (kg/cm^2)		
	บ่ม 7 วัน	บ่ม 14 วัน	บ่ม 28 วัน	บ่ม 7 วัน	บ่ม 14 วัน	บ่ม 28 วัน
ชุดควบคุม	203.78 \pm 10.53	232.58 \pm 19.80	246.87 \pm 14.80			
เอ (A)	184.75 \pm 12.62	218.47 \pm 8.56	253.81 \pm 11.99			
บี (B)	133.04 \pm 8.48	149.34 \pm 5.76	205.48 \pm 23.13			
ซี (C)	80.63 \pm 0.84	99.90 \pm 2.22	124.42 \pm 8.03	150	-	210
ดี (D)	174.94 \pm 3.72	183.64 \pm 10.07	207.01 \pm 13.29			
อี (E)	153.51 \pm 9.98	166.27 \pm 3.65	176.81 \pm 12.55			
เอฟ (F)	79.77 \pm 3.35	100.72 \pm 2.16	103.96 \pm 5.99			

หมายเหตุ *ค่ามาตรฐานสำหรับมอร์ตาร์ที่ผลิตจากซีเมนต์ประเภท 5 ที่มีความทนชัลเฟตสูง [10]

3.3 การผลิตกระถางซีเมนต์

จากการทดลองค่าการรับกำลังแรงอัด พบร้า การเพิ่มกากตะgonแห้งในการทดลองแทนปูนซีเมนต์ที่ปริมาณ กากตะgonแห้ง 10 % หรือชุด เอ มีค่าการรับกำลังแรงอัดสูงสุด และผ่านเกณฑ์กำหนดกำลังอัดของก้อนลูกบาศก์ มอร์เตอร์มาตรฐาน จึงใช้อัตราส่วนกากตะgonแห้งที่ 10 % มาทำการทดลองผลิตกระถาง โดยแบ่งเป็น 2 ชุด คือ ชุดควบคุม โดยมีส่วนผสมคือ ปูน 1,500 กรัม ทราย 4,125 กรัม และน้ำ 1,237.50 mL และชุดทดลอง โดยมีส่วนผสม คือ ปูน 1,350 กรัม กากตะgonแห้ง 150 กรัม ทราย 4,125 กรัม และน้ำ 1,237.50 mL เมื่อครบเวลาจึงนำออกจาก แบบหล่อ ทำการทดลองผลิตกระถางพบว่า ต้องรอเวลาให้ตัวกระถางแห้งเป็นเวลานาน 48 ชั่วโมงแล้วจึงแกะออก จากแบบหล่อ เมื่อแกะกระถางออกจากแบบหล่อแล้วว่ากระถางที่ได้ไม่มีการแตกรอยร้าว

รูปที่ 5 กระถางจากซีเมนต์ธรรมชาติ และกระถางซีเมนต์ที่ผลิตจากอัตราส่วนของกากตะgonแห้ง 10 %

3.4 การวิเคราะห์ราคาต้นทุนในการผลิต

จากการทดลองใช้กากตะgonเป็นวัสดุทดแทนปูนซีเมนต์ พบร้า ปริมาณกากตะgonที่เหมาะสมคือ 10 % เมื่อนำมาวิเคราะห์หาราคาต้นทุนในการผลิต การใช้กากตะgonปริมาณ 1 ตันเป็นวัสดุทดแทนปูนซีเมนต์ สามารถลด ต้นทุนในการผลิตได้เป็นจำนวน 3,000 บาท โดยคิดจากปูนซีเมนต์ถุงละ 150 บาท หนัก 50 กิโลกรัม (ราคานี้เดือน กันยายน 2555) และถือว่าไม่มีต้นทุนจากการใช้กากตะgon ซึ่งหากกากตะgon 1 ตันสามารถผลิตกระถางได้ประมาณ 20,000 ใบ

4. สรุป

ผลการวิเคราะห์สมบัติเบื้องต้นของการทดลองสามารถนำมาใช้เป็นวัสดุทดสอบปูนซีเมนต์ได้ เนื่องจากองค์ประกอบของกากบาทอนมีความคล้ายคลึงกับปูนซีเมนต์โดยเฉพาะในด้านองค์ประกอบของสารอินทรีย์ และด้วยองค์ประกอบของอินทรีย์ต่ำที่มีปริมาณน้อย มีความเหมาะสมในการใช้เป็นวัสดุทดสอบปูนซีเมนต์ได้ ขนาดอนุภาคที่มีพื้นที่ผิวเล็กมาก และเนื้อเป็นเศษช่วยในการตรึงโลหะหนักไว้ได้ ส่วนการวิเคราะห์ที่ปริมาณโลหะหนักทั้ง 4 ชนิด (Cd, Cr, Cu, และ Pb) ในซีเมนต์ก้อน พบร่วมกัน พบว่า เมื่อนำมาใช้ทดสอบปูนซีเมนต์ ค่าการฉลายน้ำของทุกชุดการทดลองมีปริมาณต่ำ และ มีค่าฉลายน้ำผ่านมาตรฐานของสารอันตรายประเภทสารอินทรีย์สำหรับการทดสอบด้วยวิธี WET ที่กำหนดโดยกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 และผ่านค่ามาตรฐานของสารอันตรายในการทดสอบด้วยวิธีที่ซีเออลพี ตามที่ US EPA กำหนด

อัตราส่วนที่เหมาะสมในการหล่อซีเมนต์ก้อน คือ ชุดเอ ซึ่งมีอัตราส่วนของวัสดุผสม ปูนซีเมนต์ต่อ กากบาทอน แห้ง ต่อรายต่อน้ำ เท่ากับ $0.9 : 0.1 : 2.75 : 0.825$ ชุดเอ ให้ค่าการรับกำลังแรงอัดที่ 28 วันผ่านเกณฑ์กำหนดกำลังอัดของก้อนลูกบาศก์มอร์ตาร์มาตรฐาน และมีปริมาณโลหะหนักที่ทำการทดสอบการฉลายน้ำด้วยวิธี WET และวิธีที่ซีเออลพี ผ่านค่ามาตรฐานของกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 และ US EPA กำหนด ตามลำดับ ซึ่งอัตราส่วนของ กากบาทอน และระยะเวลาในการบ่มซีเมนต์ก้อนมีความสัมพันธ์กับค่าการรับกำลังแรงอัด เมื่อเพิ่มอัตราส่วนของ กากบาทอนต่อปูนซีเมนต์มีผลทำให้ค่าการรับกำลังแรงอัดลดลง และเมื่อเพิ่มระยะเวลาในการบ่มมีผลทำให้ค่าการรับ กำลังแรงอัดเพิ่มขึ้น การทดลองที่นำมาศึกษาไม่จัดว่าเป็นการของเสียอันตราย ดังนั้นจึงเป็นวัสดุทางเลือกในการ นำมาใช้เป็นวัสดุทดสอบปูนซีเมนต์ ทั้งประหยัดพลังงานจากการผลิตปูนซีเมนต์โดยตรง และ ลดปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมได้เช่นกัน

4.1 ข้อเสนอแนะ

1. ในการนำกากบาทอนไปผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ควรมีการทดสอบสมบัติรวมทั้งการนำไปใช้ของผลิตภัณฑ์ น้ำๆ และศึกษาการฉลายน้ำโลหะหนักในผลิตภัณฑ์ด้วยวิธี WET และวิธีที่ซีเออลพี
2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ในการนำกากบาทอนผลิตเป็นกระถางปลูกพืช เพื่อศึกษาผลกระทบของโลหะ หนักที่อาจมีต่อการเจริญเติบโตพืชในระยะยาว

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนเงินทุนวิจัยจากสาขาวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับการสนับสนุนและความอนุเคราะห์จากการทดลองจากโรงไฟฟ้าของบริษัท บีเอลซีพี เพาเวอร์จำกัด ทางคณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

6. เอกสารอ้างอิง

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม 2552. คู่มือแนวทางการจัดการของเสียหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว. กรุงเทพฯ: สำนักบริหาร จัดการกากอุตสาหกรรม กรมโรงงานอุตสาหกรรม 2552.
- คณกริช น่วมจิตต์, เชาวลิต เนตรสกุล และ ธนากร ประทุมเกตุ. 2548. การศึกษาและพัฒนาอิฐบล็อกจากกากบาทอน น้ำตาล. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจักรกลโยธา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี.
- ชัย จาตุรพิทักษ์กุล และ วีรชาติ ตั้งจิรภัทร. 2555. การใช้ประโยชน์จากถ้าและวัสดุเหลือทิ้งจากการ ทดลอง จัดการกากอุตสาหกรรม เพื่อเป็นวัสดุในงานคอนกรีต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้า ธนบุรี.

กรมพัฒนาที่ดิน. 2548. คู่มือการวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ ปุ๋ย พืช วัสดุปรับปรุงดิน และ การวิเคราะห์ เพื่อตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน.

กระทรวงอุตสาหกรรม 2548. ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนพิเศษ 11 ง.

US EPA 1994. SW-846 Test Methods for Evaluating Solid Waste, Physical/Chemical Methods.

ประกัสร มณีรัตน์ 2551, การหล่อแข็งจากการตอกอนโลหะโดยใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์และผงผุนซีเมนต์เป็นวัสดุประสาน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม คณะพลังงานและวัสดุ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

Lin, D.F. and Weng, C.H. 2001. "Use of sewage sludge ash as brick material." *Journal of Environmental Engineering*. 127(10): 922-927.

Weng, C.H. et al. 2003. "Utilization of sludge as brick materials." *Advances in Environmental Research*. 7(2003): 679-685.

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มอก.15 เล่ม 1- 2547 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ เล่ม 1 ข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพ.

